

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10725 *Llei Orgànica 13/2015, de 5 d'octubre, de modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal per a l'enfortiment de les garanties processals i la regulació de les mesures d'investigació tecnològica.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen aquesta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

La proposta de codi processal penal presentada per la Comissió Institucional per a l'elaboració d'un text articulat de la Llei d'Enjudiciament Criminal, constituïda per l'Acord del Consell de Ministres de 2 de març de 2012, actualment sotmesa a informació pública i debat, planteja un canvi radical del sistema de justícia penal la implantació del qual requereix un ampli consens. Mentre el dit debat es manté, en la confiança de trobar el màxim concert possible sobre el nou model processal penal, cal afrontar immediatament certes qüestions que no poden esperar a ser resoltes amb la promulgació del nou text normatiu que substituïska la més que centenària Llei d'Enjudiciament Criminal.

Entre les dites qüestions es troben l'enfortiment dels drets processals de conformitat amb les exigències del dret de la Unió Europea i la regulació de les mesures d'investigació tecnològica en l'àmbit dels drets a la intimitat, al secret de les comunicacions i a la protecció de dades personals garantides per la Constitució.

II

En regular aquestes matèries, aquesta llei incideix directament en els articles 18 i 24 de la Constitució Espanyola, ja que introdueix canvis jurídics, substantius i processals, que afecten l'àmbit propi de la llei orgànica, en la mesura que desplega drets fonamentals i llibertats públiques arrellegats en aquest precepte constitucional.

Al llarg de tots aquests anys no ha existit un criteri comú que servisca de fonament per a determinar quins continguts de la Llei d'Enjudiciament Criminal havien d'estar subjectes a la reserva de llei orgànica, i quins altres havia de regular una llei ordinària. Moltes vegades, preceptes procedimentals van ser elevats de rang: unes vegades en aplicació del que el Tribunal Constitucional ha denominat «matèries connexes», és a dir, aquelles «que en atenció a raons de connexió temàtica o de sistematicitat o de bona política legislativa considere oportú incloure junt amb les matèries reservades a la llei orgànica» (STC 5/1981); en altres, per afectar lleis que específicament han de tindre naturalesa orgànica, com ho és el cas de la Llei Orgànica del Poder Judicial o el Codi Penal.

Amb més motiu, no pot desconèixer-se que la jurisprudència del Tribunal Constitucional sobre el desplegament legal d'alguns drets fonamentals i la delimitació del seu contingut essencial ha patit variacions al llarg de tots aquests anys amb inevitable incidència en aquelles regulacions que, pels seus continguts, han d'incloure's en la reserva de l'article 81.1 de la Constitució.

La reforma de la Llei d'Enjudiciament Criminal que ara s'impulsa comprén mesures que despleguen drets fonamentals i altres de naturalesa estrictament processal. Atés que

les segones no constitueixen en puritat un complement necessari de les matèries orgàniques, es considera preferible la seua tramitació a través de normes independents de distint rang.

Per tot això, s'ha optat perquè la iniciativa legislativa que se centra en previsions de naturalesa orgànica, com les que ocupen aquesta llei (reforçament dels drets processals dels encausats i dels detinguts o presos, i regulació de les mesures d'investigació limitadores de l'article 18 de la Constitució), es regulen en una norma *ad hoc* de rang orgànic.

III

Cal traslladar en l'ordenament intern la Directiva 2013/48/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013, sobre el dret a l'assistència de lletrat en els processos penals i en els procediments relatius a l'ordre de detenció europea, i sobre el dret a informar a un tercer en el moment de la privació de llibertat i a comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat. Per a això es modifiquen els articles 118, 509, 520 i 527, i s'introdueix un nou article 520 ter en la Llei d'Enjudiciament Criminal amb la introducció de les previsions que el dret de la Unió Europea requereix, entre les quals destaca el règim d'assistència d'advocat al detingut.

El dret a l'assistència lletrada en els processos penals, el dret la informació sobre la privació de llibertat a un tercer i el dret a comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat es fonamenten en el que disposen els articles 3, 5, 6 i 8 del Conveni Europeu de Drets Humans, segons la interpretació efectuada pel Tribunal Europeu de Drets Humans. Les modificacions introduïdes en la Llei d'Enjudiciament Criminal facilitaràn l'aplicació d'aquests drets, i garanteixen aspectes fonamentals de la defensa en el procés penal.

Per aquesta raó, es modifica l'actual article 118 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en el qual es regula el dret de defensa, per a reconèixer de manera clara i precisa que tota persona a qui s'atribuïska la comissió d'un acte punible, podrà exercitar el seu dret de defensa, sense més limitacions que les previstes en la llei. Es fixa com a marc temporal per a l'exercici d'aquest dret des de l'atribució del fet punible investigat fins a la mateixa extinció de la pena. És contingut essencial del dret de defensa l'assistència d'un advocat de lliure designació o, a falta d'això, d'un advocat d'ofici, amb qui podrà comunicar-se i entrevistar-se reservadament en qualsevol moment des que se li atribuïska la realització d'un fet punible i que estarà present en totes les seues declaracions i en les diligències de reconeixement, acarament o reconstrucció dels fets que es realitzen.

Especial menció requereix la qüestió relativa al reconeixement de la confidencialitat de les comunicacions entre l'investigat o encausat i el seu advocat, que podrà ser limitada quan concórreguen determinades circumstàncies, com la presència d'indicis objectius de la participació de l'advocat en el fet delictiu investigat.

Tots els drets de l'investigat o encausat es facilitaràn en un llenguatge comprensible i adaptat a les circumstàncies personals del destinatari, tenint en compte l'edat, grau de maduresa o discapacitat.

Quan es tracta de persones que han sigut detingudes o privades de llibertat, aquests drets s'arpleguen en l'article 520 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, que s'adapta de forma rigorosa a les exigències de la normativa europea, fent menció expressa, entre altres, al dret del detingut a designar advocat amb què podrà entrevistar-se reservadament, inclús abans que declare davant de la policia, la fiscalia o l'autoritat judicial. En cas que, a causa de la llunyania geogràfica, no siga possible la immediata assistència de lletrat, es facilitarà al detingut comunicació telefònica o per videoconferència amb aquell, llevat que la dita comunicació siga impossible. També es regula el dret a informar a un familiar sobre la seua privació de llibertat, el dret a comunicar-se telefònicament amb un tercer de la seua elecció i el dret a comunicar-se amb les autoritats consulars, en cas de detinguts o presos estrangers.

En aquest precepte, a fi de completar l'estatut de l'investigat detingut, s'estableix l'obligació que l'atestat policial reflectisca el lloc i hora de la detenció i de la posada a

disposició judicial o en llibertat. Amb la finalitat d'assegurar els drets constitucionals a l'honor, la intimitat i la imatge del detingut, seguint la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans que exigeix que la detenció siga respectuosa amb la dignitat humana i que no constituïska un gravamen major que el que per si mateix implica la mateixa detenció, s'ha portat al text legal l'obligació que els que l'acorden, així com els encarregats de realitzar-la, vetlen per aqueixos drets, com de fet ja recordaven instruccions de la Fiscalia General de l'Estat i del Ministeri de l'Interior. La dita protecció no pot perdre de vista, no obstant això, el respecte al dret fonamental a la informació, en els termes establits en l'article 20 de la Constitució i segons la doctrina del Tribunal Constitucional, com a manifestació de l'estat de dret.

La denominada «presó incomunicada» també ha sigut objecte de revisió en la present reforma, a fi d'adequar-la a les exigències del Dret de la Unió Europea. La nova regulació de l'article 527 permet aplicar aquesta modalitat de detenció quan concórreguen els pressupòsits legalment previstos d'acord amb la nova redacció donada a l'article 509. A més, es faculta el jutge per a limitar alguns drets segons les necessitats de cada cas, sense que aquesta restricció opere automàticament i indiferenciadament respecte de tots, i pel temps estrictament imprescindible.

En relació als menors, es comunicarà el fet i el lloc de custòdia el més prompte possible als qui exercisquen la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet d'aquells, i seran posats a disposició de les seccions de menors de la Fiscalia. En cas d'existir un conflicte d'interessos entre els menors i aquells que exercisquen la pàtria potestat, tutela o guarda de fet, es nomenarà un defensor judicial al qual li serà subministrada aquella informació.

En el cas de les persones amb la capacitat modificada judicialment, s'informarà els que exercisquen la tutela o guarda de fet d'aquelles, i es donarà compte d'això al Ministeri Fiscal.

Finalment, s'introdueix una regla específica per a les detencions en espais marins allunyats del territori espanyol per a donar resposta a les situacions que es produïen davant de la falta de previsió legal per a aquests supòsits.

IV

La Llei d'Enjudiciament Criminal no ha pogut sostraure's al pas del temps. Renovades formes de delinqüència lligades a l'ús de les noves tecnologies han posat de manifest la insuficiència d'un quadre normatiu concebut per a temps ben distints. Els fluxos d'informació generats pels sistemes de comunicació telemàtica adverteixen de les possibilitats que es troben a l'abast del delinqüent, però també proporcionen poderoses ferramentes d'investigació als poders públics. Sorgeix així la necessitat de trobar un delicat equilibri entre la capacitat de l'Estat per a fer front a una fenomenologia criminal de nou encuny i l'espai d'exclusió que el nostre sistema constitucional garanteix a cada ciutadà enfront de tercers. Per molt meritori que haja sigut l'esforç de jutges i tribunals per a definir els límits de l'Estat en la investigació del delictes, l'abandó a la creació jurisprudencial del que ha de ser objecte de regulació legislativa ha propiciat un dèficit en la qualitat democràtica del nostre sistema processal, carència que tant la dogmàtica com instàncies supranacionals han recordat. Recentment, el Tribunal Constitucional ha apuntat el caràcter inajornable d'una regulació que aborde les intromissions en la privacitat de l'investigat en un procés penal. Ara com ara, no tenen cobertura i la seua esmena no pot obtindre's acudint a un voluntarista expedient d'integració analògica que desborda els límits del que és constitucionalment acceptable. Només així es podrà evitar la incidència negativa que l'actual estat de coses projecta actualment en relació amb alguns dels drets constitucionals que poden ser objecte de limitació en el procés penal.

La detenció i obertura de la correspondència escrita i telegràfica s'actualitza en un nou article 579, on es delimita el seu àmbit material d'aplicació, alhora que es regulen els terminis màxims de duració i les excepcions a la necessitat d'autorització judicial d'acord amb una consolidada doctrina jurisprudencial. En particular i quant al primer dels aspectes destacats, la reforma opta, enfront d'altres models comparats que acullen una enumeració casuística dels delictes que autoritzen aquest mitjà d'investigació, per exigir la concurrència,

no cumulativa, de qualsevol dels tres requisits que es defineixen en l'apartat 1 d'aquest article i serviran de referència per a fixar l'àmbit d'aplicació d'altres mesures d'investigació. El primer d'aquests opera com una limitació genèrica, de caràcter quantitatiu, lligada a la gravetat de la pena: delictes dolosos castigats amb pena amb límit màxim superior als tres anys de presó. Junt amb aquest pressupòsit, s'hi afigen altres dos: que s'estiga en presència de delictes comesos en el si d'un grup o organització criminal, o que es tracte de delictes de terrorisme. S'introdueix un nou article 579 bis relatiu a la utilització del resultat d'aquesta diligència en un altre procés penal distint, en particular quant al tractament de les denominades «troballes casuals» i a la continuació de la mesura, en aquell altre procés, per al qual es requerirà una nova interlocutòria judicial que convalide aquesta situació. Aquesta previsió servirà de pauta per a la resta de mesures d'investigació tecnològica.

Les altres mesures d'investigació tecnològica són objecte d'atenció en els capítols V a VII del títol VIII del llibre II de la Llei d'Enjudiciament Criminal, i a totes són aplicables les disposicions comunes introduïdes en el capítol IV. S'ha reordenat la sistemàtica tradicional d'aqueix títol a fi de donar cabuda a la inajornable regulació d'aquesta matèria. S'aprofita així un esquema formal històric que, a pesar dels problemes pràctics derivats de la seua obsolescència, compta amb l'avantatge d'haver sigut objecte de freqüent atenció per part de la jurisprudència del Tribunal Suprem.

S'ha estimat oportuna la proclamació normativa dels principis que el Tribunal Constitucional ha definit com a determinants de la validesa de l'acte d'ingerència. Tota mesura haurà de respondre al principi d'especialitat. Això exigeix que l'actuació de què es tracte tinga per objecte l'esclariment d'un fet punible concret. Per tant, es prohibeixen les mesures d'investigació tecnològica de naturalesa prospectiva, d'acord amb el concepte que informa la doctrina emanada del màxim intèrpret de la Constitució, per totes la Sentència 253/2006, d'11 de setembre. Les mesures d'investigació tecnològica, a més, han de satisfer els principis d'idoneïtat, excepcionalitat, necessitat i proporcionalitat, la concurrència dels quals ha de trobar-se prou justificada en la resolució judicial habilitadora, on el jutge determinarà la naturalesa i extensió de la mesura en relació amb la investigació concreta i amb els resultats esperats.

La reforma ha considerat adequat no abandonar els aspectes formals de la sol·licitud i del contingut de la resolució judicial habilitant. La pràctica forense no és aliena a casos de sol·licituds policials i d'ulteriors resolucions judicials que pateixen d'un laconisme argumental susceptible de vulnerar el deure constitucional de motivació. A evitar aqueix efecte s'orienta la minuciosa regulació del contingut d'aqueixa sol·licitud, així com de la resolució judicial que, si és el cas, habilite la mesura d'ingerència. Les disposicions comunes s'estenen igualment a les altres qüestions de forma, com ara la sol·licitud de pròrroga, les regles generals de duració, el secret, el control de la mesura, l'afectació a terceres persones, la utilització d'informació en un procediment distint, el cessament de la mesura o la destrucció d'escorcolls. Cada diligència modularà alguns d'aquests aspectes i es regirà per regles específiques pròpies de la seua pròpia particularitat.

En relació amb la intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques, en la determinació de l'àmbit material d'aplicació, se segueix el mateix criteri ja evidenciat més amunt per remissió, encara que se sumen a la llista de delictes els comesos per mitjà d'instruments informàtics o de qualsevol altra tecnologia de la informació o la telecomunicació.

En la nova regulació es confereix substantivitat pròpia a altres formes de comunicació telemàtica que no han tingut tractament normatiu en la llei processal. Les dificultats associades a aqueix buit s'han vist multiplicades en la pràctica per una interpretació jurisprudencial de la legislació per a reglar l'obligació de les operadores de conservar les dades generades per les comunicacions electròniques, que ha degradat els molt estesos instruments de comunicació telemàtica –per exemple, els missatges de SMS o el correu electrònic– a la condició d'aspectes accessoris, d'obligat sacrifici sempre que s'adopte una decisió jurisdiccional d'intervenció telefònica. Enfront d'aquesta concepció, el nou text autoritza la intervenció i l'escorcoll de les comunicacions de qualsevol classe que es realitzen a través del telèfon o de qualsevol altre mitjà o sistema de comunicació telemàtica,

lògica o virtual. Però sotmet la intercepció de totes –en la seua pròpia i diferenciada instrumentalitat– als principis generals que el text proclama. Es pretén amb això que siga el mateix jutge, ponderant la gravetat del fet que s'investiga, qui determine l'abast de la ingerència de l'Estat en les comunicacions particulars. La resolució habilitant, per tant, haurà de precisar l'àmbit objectiu i subjectiu de la mesura. És a dir, haurà de motivar, a la llum d'aquells principis, si el sacrifici de les comunicacions telefòniques no és prou i si la investigació exigeix, a més, la intercepció dels SMS, MMS o qualsevol altra forma de comunicació telemàtica de caràcter bidireccional.

S'estableix un termini de tres mesos com a duració màxima inicial de la intervenció, termini que és susceptible d'ampliació i pròrroga, prèvia petició raonada per períodes successius de la mateixa duració, fins a un màxim temporal de díhuit mesos, sempre que subsistisquen les causes que van motivar aquella. D'aquesta manera es busca un equilibri entre la necessitat de valdre's d'aquestes diligències per a la investigació dels delictes més greus per a la societat i la importància de definir uns límits cronològics que no prolonguen de forma innecessària la interferència dels poders públics en la privacitat dels ciutadans afectats per la mesura.

A fi d'assegurar l'autenticitat i integritat dels suports posats a disposició del jutge, s'imposa la utilització d'un sistema de segellament o firma electrònica que garantisca la informació abocada des del sistema central. Aquesta mesura és paral·lela a l'exigida en altres ordres jurisdiccionals per a la plena validesa dels documents aportats al procés en format electrònic i acull una línia jurisprudencial de la Sala Segona del Tribunal Suprem.

Es completa la regulació amb un precepte destinat a fixar els termes de l'esborrament i l'eliminació de les gravacions originals, una vegada es pose terme al procediment. Es pretén amb això evitar tota difusió d'un material que, pel seu propi contingut, podria danyar de manera irreparable la intimitat de l'afectat.

En la investigació d'alguns fets delictius, la incorporació al procés de les dades electròniques de tràfic o associades pot ser d'una importància decisiva. La reforma acull el criteri fixat per la Llei 25/2007, de 18 d'octubre, de conservació de dades relatives a les comunicacions electròniques i a les xarxes públiques de comunicacions, i imposa l'exigència d'autorització judicial per a la seua cessió als agents facultats, sempre que es tracte de dades vinculades a processos de comunicació. La seua incorporació al procés només s'autoritza quan es tracte de la investigació d'un delictes que, per raons vinculades al principi de proporcionalitat, siga dels que justifiquen el sacrifici de la inviolabilitat de les comunicacions. Es dóna un tractament jurídic individualitzat a l'accés per agents de policia a l'IMSI, IMEI, adreça IP i altres elements d'identificació d'una determinada targeta o terminal, en consonància amb una jurisprudència del Tribunal Suprem ja consolidada sobre aquesta matèria. També es regula el supòsit de la cessió de dades desvinculades dels processos de comunicació concernents a la titularitat o identificació d'un dispositiu electrònic, a les quals podrà accedir el Ministeri Fiscal o la policia judicial en l'exercici de les seues funcions sense necessitat d'autorització judicial.

L'experiència demostra que, en la investigació de determinats delictes, la captació i gravació de comunicacions orals obertes mitjançant l'ús de dispositius electrònics pot ser indispensable. Es tracta d'una matèria fins ara absent de la regulació del procés penal i l'abast de la qual s'aborda amb subjecció a dues idees clau. La primera, l'exigència que siga el jutge d'instrucció qui legitime l'acte d'ingerència; la segona, la necessitat que els principis rectors d'especialitat, excepcionalitat, idoneïtat, necessitat i proporcionalitat actuen com a elements de justificació de la mesura. Aquesta mesura només podrà acordar-se per a trobades concretes que vaja a mantindre l'investigat, i caldrà identificar amb precisió el lloc o les dependències sotmesos a vigilància. Per tant, no caben autoritzacions de captació i gravació de conversacions orals de caràcter general o indiscriminades, i, en conseqüència, el dispositiu d'escolta i, si és el cas, les càmeres associades a aquest, hauran de desactivar-se tan prompte com finalitze la conversació la captació de la qual va ser permesa, com es desprén de l'article 588 quater c.

La reforma aborda també la regulació de la utilització de dispositius tècnics de seguiment i localització. La incidència que en la intimitat de qualsevol persona pot tindre el

coneixement pels poders públics de la seua ubicació espacial fa que l'autorització per a la seua realització s'atribuísca al jutge d'instrucció. En el mateix capítol s'habilita la gravació de la imatge en l'espai públic sense necessitat d'autorització judicial, en la mesura que no es produeix afectació a cap dels drets fonamentals de l'article 18 del nostre text constitucional.

La llei pretén acabar amb un altre buit normatiu. Es tracta de l'escorcoll de dispositius informàtics d'emmagatzematge massiu i l'escorcoll remot d'equips informàtics. Respecte del primer d'aquests, la reforma descarta qualsevol dubte sobre el fet que aqueixos instruments de comunicació i, si és el cas, emmagatzematge d'informació són un poc més que simples peces de convicció. Per això hi ha una regulació exigent respecte de l'accés al seu contingut. Pel que fa a l'escorcoll remot –diligència ja present en bona part de les legislacions europees–, l'intens grau d'ingerència que implica la seua adopció justifica que inclús es reforce l'àmbit objectiu de la mesura. Per a això s'han acotat amb un llistat de *numerus clausus* els delictes que la poden habilitar, i que es limite la duració temporal. S'ha optat per una duració d'un mes prorrogable com a màxim pels mateixos períodes de temps fins als tres mesos.

Finalment i pel que fa a les diligències d'investigació tecnològica, la reforma inclou com a mesura d'assegurament l'ordre de conservació de dades, el fi de la qual és garantir la preservació de les dades i informacions concretes de qualsevol classe que es troben emmagatzemades en un sistema informàtic fins que s'obtinga l'autorització judicial corresponent per a la seua cessió. D'aquesta manera, la seua posterior aportació com a mitjà de prova o, si és el cas, la seua anàlisi forense no es veurà frustrada per la desaparició, alteració o deteriorament d'uns elements inherentment volàtils. Aquesta norma pren com a referència l'article 16 del Conveni sobre la ciberdelinqüència, de 23 de novembre de 2001, ratificat per Espanya el 20 de maig de 2010, i s'estableix un termini màxim de vigència de l'ordre de noranta dies prorrogable fins que s'autoritze la cessió o es complisquen 180 dies.

No cal explicar la importància del denominat agent encobert per a perseguir determinades modalitats delictives. Doncs bé, íntimament relacionat amb les anteriors mesures d'investigació tecnològica, la reforma actualitza l'ús d'aquests recursos per l'agent encobert en les tasques que té encomanades. En concret, d'una part es preveu la possibilitat que els agents encoberts puguen obtindre imatges i gravar conversacions, sempre que demanen específicament una autorització judicial per a això; i d'altra, es regula la figura de l'agent encobert informàtic, que requereix autorització judicial per a actuar en canals tancats de comunicació (ja que en els canals oberts, per la seua mateixa naturalesa, no és necessària) i que, al seu torn, requerirà una autorització especial (siga en la mateixa resolució judicial, amb motivació separada i suficient, siga en una altra de diferent) per a intercanviar o enviar arxius il·lícits per raó del seu contingut en el curs d'una investigació.

V

La reforma també té per objecte adaptar el llenguatge de la Llei d'Enjudiciament Criminal als temps actuals i, en particular, eliminar determinades expressions usades de manera indiscriminat en la llei, sense cap tipus de rigor conceptual, com ara imputat, amb la qual s'al·ludeix a la persona sobre la qual tan sols recauen meres sospites i per això de la investiga, però respecte de la qual no hi ha suficients indicis perquè se li atribuísca judicialment i formalment la comissió d'un fet punible. Amb este fi es va convocar la Comissió per a la Claredat del Llenguatge Jurídic, les recomanacions de la qual van ser tingudes en compte en la redacció dels preceptes d'aquesta llei. Entre les seues conclusions es troba la necessitat d'evitar les connotacions negatives i estigmatitzadores d'aqueixa expressió, acomodant el llenguatge a la realitat del que succeeix en cada una de les fases del procés penal, raons que han de portar-nos a la substitució del vocable imputat per altres de més adequats, com són investigat i encausat, segons la fase processal. La reforma ha fet seues aqueixes conclusions. I així, el primer d'aqueixos termes servirà per a identificar la persona sotmesa a investigació per la seua relació amb un delicte; mentres

que amb el terme encausat es designarà, de manera general, aquell a qui l'autoritat judicial, una vegada conclosa la instrucció de la causa, imputa formalment el fet d'haver participat en la comissió d'un fet delictiu concret. Sense perjudi que al llarg d'aquesta llei s'ha procedit ja d'acord amb aquest ajust conceptual i terminològic, en l'apartat vint s'efectua l'oportuna substitució dels termes mencionats respecte de la resta de l'articulat de la Llei d'Enjudiciament Criminal. En tot cas, aquesta substitució no afecta altres nomenclatures emprades per a definir l'investigat o encausat per la seua relació amb la situació processal en què es troba. Així, es mantenen els termes «acusat» o «processat», que podran ser emprats de forma indistinta al d'«encausat» en les fases oportunes.

VI

Les normes previstes en aquesta llei seran aplicables a tots els procediments penals que s'incoen després de la seua entrada en vigor. No obstant això, i a fi que les garanties previstes, relatives a l'estatut de l'investigat i detingut i mesures d'investigació tecnològica, siguen immediatament operatives en els procediments en curs, es disposa que aquestes garanties presidisquen també les diligències policials i fiscals, resolucions i actuacions judicials que s'acorden després de la seua entrada en vigor. Això de cap manera suposarà que es pugua qüestionar la validesa de les resolucions adoptades o actuacions realitzades amb anterioritat i d'acord amb la legalitat llavors vigent.

Article únic. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal.*

La Llei d'Enjudiciament Criminal es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'article 118, que queda redactat de la manera següent:

«Article 118.

1. Tota persona a qui s'atribuïska un fet punible podrà exercitar el dret de defensa, intervenint en les actuacions, des que se li comuniqui la seua existència, haja sigut objecte de detenció o de qualsevol altra mesura cautelar o s'haja acordat el seu processament. A aquest efecte, se l'informarà, sense demora injustificada, dels següents drets:

a) Dret a la informació sobre els fets que se li atribuïsqnen, així com de qualsevol canvi rellevant en l'objecte de la investigació i dels fets imputats. Aquesta informació serà facilitada amb el grau de detall suficient per a permetre l'exercici efectiu del dret de defensa.

b) Dret a examinar les actuacions amb la deguda antelació per a salvaguardar el dret de defensa i, en tot cas, amb anterioritat a la presa de declaració.

c) Dret a actuar en el procés penal per a exercir el seu dret de defensa d'acord amb el que disposa la llei.

d) Dret a designar lliurement advocat, sense perjudi del que disposa l'apartat 1 a) de l'article 527.

e) Dret a sol·licitar assistència jurídica gratuïta, procediment per a fer-ho i condicions per a obtindre-la.

f) Dret a la traducció i interpretació gratuïtes, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 127.

g) Dret a guardar silenci i a no prestar declaració si no desitja fer-ho, i a no contestar alguna o algunes de les preguntes que se li formulen.

h) Dret a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpable.

La informació a què es refereix aquest apartat es facilitarà en un llenguatge comprensible i que resulte accessible. A aquests efectes, s'adaptarà la informació a l'edat del destinatari, el seu grau de maduresa, discapacitat i qualsevol altra

circumstància personal de què puga derivar una modificació de la capacitat per a entendre l'abast de la informació que se li facilita.

2. El dret de defensa s'exercirà sense més limitacions que les expressament previstes en la llei des de l'atribució del fet punible investigat fins a l'extinció de la pena.

El dret de defensa comprén l'assistència lletrada d'un advocat de lliure designació o, a falta d'això, d'un advocat d'ofici, amb el qual podrà comunicar-se i entrevistar-se reservadament, inclús abans que haja de declarar davant de la policia, el fiscal o l'autoritat judicial, sense perjudi del que disposa l'article 527, i que estarà present en totes les seues declaracions, així com en les diligències de reconeixement, acaraments i reconstrucció de fets.

3. Per a actuar en el procés, les persones investigades hauran de ser representades per un procurador i defenses per un advocat, que se'ls designaran d'ofici quan no els hagen nomenat per si mateixos i ho sol·liciten i, en tot cas, quan no tinguen aptitud legal per a fer-ho.

Si no han designat procurador o advocat, se'ls requerirà perquè ho facen o se'ls nomenarà d'ofici si, una vegada requerits, no els nomenen, quan la causa arribe a un estat en què es necessite el consell d'aquells o haja d'intentar algun recurs que faça indispensable la seua actuació.

4. Totes les comunicacions entre l'investigat o encausat i el seu advocat tindran caràcter confidencial.

Si aquestes conversacions o comunicacions han sigut captades o intervingudes durant l'execució d'alguna de les diligències regulades en aquesta llei, el jutge ordenarà l'eliminació de la gravació o l'entrega al destinatari de la correspondència detinguda, i deixarà constància d'aquestes circumstàncies en les actuacions.

El que disposa el paràgraf primer no serà aplicable quan es constate l'existència d'indicis objectius de la participació de l'advocat en el fet delictiu investigat o de la seua implicació junt amb l'investigat o encausat en la comissió d'una altra infracció penal, sense perjudi del que disposa la Llei General Penitenciària.

5. L'admissió d'una denúncia o querrela, i qualsevol actuació processal de què resulte la imputació d'un delictes contra una persona o persones determinades, seran posades immediatament en coneixement dels presumptament responsables.»

Dos. S'afigen dos nous apartats 6 i 7 a l'article 282 bis amb la redacció següent:

«6. El jutge d'instrucció podrà autoritzar funcionaris de la policia judicial per a actuar sota una identitat suposada en comunicacions mantingudes en canals tancats de comunicació a fi d'aclarir algun dels delictes a què es referix l'apartat 4 d'aquest article o qualsevol delictes dels previstos en l'article 588 ter a.

L'agent encobert informàtic, amb autorització específica per a això, podrà intercanviar o enviar per si mateix arxius il·lícits per raó del seu contingut i analitzar els resultats dels algoritmes aplicats per a la identificació dels dits arxius il·lícits.

7. En el curs d'una investigació duta a terme mitjançant un agent encobert, el jutge competent podrà autoritzar l'obtenció d'imatges i la gravació de les conversacions que puguen mantindre's en les trobades previstes entre l'agent i l'investigat, encara que es desenvolupen en l'interior d'un domicili.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2, i s'introdueix un nou apartat 4 a l'article 509, que queden redactats com segueix:

«1. El jutge d'instrucció o tribunal podrà acordar excepcionalment, mitjançant una resolució motivada, la detenció o presó incomunicades quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) necessitat urgent d'evitar greus conseqüències que puguen posar en perill la vida, la llibertat o la integritat física d'una persona, o

b) necessitat urgent d'una actuació immediata dels jutges d'instrucció per a evitar comprometre de manera greu el procés penal.

2. La incomunicació durarà el temps estrictament necessari per a practicar amb urgència diligències tendents a evitar els perills a què es refereix l'apartat anterior. La incomunicació no podrà estendre's més enllà de cinc dies. En els casos en què la presó s'acorde en una causa per algun dels delictes a què es refereix l'article 384 bis o altres delictes comesos concertadament i de forma organitzada per dues o més persones, la incomunicació podrà prorrogar-se per un altre termini no superior a cinc dies.»

«4. En cap cas podran ser objecte de detenció incomunicada els menors de setze anys.»

Quatre. Es fa una nova redacció dels apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6 de l'article 520 i s'introdueixen nous apartats 2 bis, 7 i 8 en aquest mateix precepte, que tindran el contingut següent:

«1. La detenció i la presó provisional hauran de realitzar-se en la forma que menys perjudique el detingut o pres en la seua persona, reputació i patrimoni. Els qui acorden la mesura i els encarregats de realitzar-la, així com de realitzar els trasllats ulteriors, vetlaran pels drets constitucionals a l'honor, la intimitat i la imatge d'aquells, amb respecte al dret fonamental a la llibertat d'informació.

La detenció preventiva no podrà durar més del temps estrictament necessari per a la realització dels esbrinaments tendents a l'esclariment dels fets. Dins dels terminis establits en la present llei, i, en tot cas, en el termini màxim de setanta-dos hores, el detingut haurà de ser posat en llibertat o a disposició de l'autoritat judicial.

En l'atestat haurà de reflectir-se el lloc i l'hora de la detenció i de la posada a disposició de l'autoritat judicial o, si és el cas, de la posada en llibertat.

2. Tota persona detinguda o presa serà informada per escrit, en un llenguatge senzill i accessible, en una llengua que comprega i de forma immediata, dels fets que se li atribuïsquen i les raons motivadores de la seua privació de llibertat, així com dels drets que li assisteixen, i especialment dels següents:

a) Dret a guardar silenci no declarant si no vol, a no contestar alguna o algunes de les preguntes que li formulen, o a manifestar que només declararà davant del jutge.

b) Dret a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpable.

c) Dret a designar advocat, sense perjudici del que disposa l'apartat 1.a) de l'article 527, i a ser assistit per ell sense demora injustificada. En cas que, a causa de la llunyania geogràfica no siga possible immediatament l'assistència de lletrat, es facilitarà al detingut la comunicació telefònica o per videoconferència amb aquell, llevat que la dita comunicació siga impossible.

d) Dret a accedir als elements de les actuacions que siguen essencials per a impugnar la legalitat de la detenció o privació de llibertat.

e) Dret que siga informat el familiar o la persona que desitge, sense demora injustificada, sobre la seua privació de llibertat i el lloc de custòdia en què es trobe en cada moment. Els estrangers tindran dret a la comunicació de les circumstàncies anteriors a l'oficina consular del seu país.

f) Dret a comunicar-se telefònicament, sense demora injustificada, amb un tercer de la seua elecció. Aquesta comunicació es farà en presència d'un funcionari de policia o, si és el cas, del funcionari que designen el jutge o el fiscal, sense perjudici del que disposa l'article 527.

g) Dret a ser visitat per les autoritats consulars del seu país, a comunicar-se i a mantindre correspondència amb elles.

h) Dret a ser assistit gratuïtament per un intèrpret, quan es tracte d'estranger que no comprega o no parle el castellà o la llengua oficial de l'actuació de què es tracte, o de persones sordes o amb discapacitat auditiva, així com d'altres persones amb dificultats del llenguatge.

i) Dret a ser reconegut pel metge forense o el seu substitut legal i, a falta d'això, pel de la institució en què es trobe, o per qualsevol altre dependent de l'Estat o d'altres administracions públiques.

j) Dret a sol·licitar assistència jurídica gratuïta, procediment per a fer-ho i condicions per a obtindre.

Així mateix, se li informarà del termini màxim legal de duració de la detenció fins a la posada a disposició de l'autoritat judicial i del procediment per mitjà del qual pot impugnar la legalitat de la seua detenció.

Quan no es dispose d'una declaració de drets en una llengua que comprega el detingut, se li informarà dels seus drets per mitjà d'un intèrpret tan prompte com siga possible. En aquest cas, haurà d'entregar-se-li, posteriorment i sense demora indeguda, la declaració escrita de drets en una llengua que comprega.

En tots els casos es permetrà al detingut conservar en el seu poder la declaració escrita de drets durant tot el temps de la detenció.

2 bis. La informació a què es referix l'apartat anterior es facilitarà en un llenguatge comprensible i que siga accessible al destinatari. A aquests efectes, s'adaptarà la informació a la seua edat, grau de maduresa, discapacitat i qualsevol altra circumstància personal de què puga derivar una limitació de la capacitat per a entendre l'abast de la informació que se li facilita.

3. Si el detingut és estranger, es comunicarà al cònsol del seu país el fet de la seua detenció i el lloc de custòdia i se li permetrà la comunicació amb l'autoritat consular. En cas que el detingut tinga dues o més nacionalitats, podrà triar a quines autoritats consulars ha d'informar-se del fet que es troba privat de llibertat i amb qui desitja comunicar-se.

4. Si es tracta d'un menor, serà posat a disposició de les seccions de menors de la Fiscalia i es comunicarà el fet i el lloc de custòdia als qui exercisquen la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet d'aquest, tan prompte es tinga constància de la minoria d'edat.

En cas de conflicte d'interessos amb els qui exercisquen la pàtria potestat, la tutela o la guarda de fet del menor, se li nomenarà un defensor judicial a qui s'informarà del fet i del lloc de detenció.

Si el detingut té la capacitat modificada judicialment, la informació prevista en l'apartat 2 d'aquest article es comunicarà als qui exercisquen la seua tutela o guarda de fet, i s'informarà el Ministeri Fiscal.

Si el detingut menor o amb capacitat modificada judicialment és estranger, el fet de la detenció es notificarà d'ofici al cònsol del seu país.

5. El detingut designarà lliurement advocat i si no ho fa serà assistit per un advocat d'ofici. Cap autoritat o agent li efectuarà cap recomanació sobre l'advocat a designar més enllà d'informar-lo del seu dret.

L'autoritat que tinga davall la seua custòdia el detingut comunicarà immediatament al col·legi d'advocats el nom del designat pel detingut per a assistir-lo, per a localitzar-lo i transmetre-li l'encàrrec professional o, si és el cas, li comunicarà la petició de nomenament d'advocat d'ofici.

Si el detingut no ha designat advocat, o el triat refusa l'encàrrec o no es troba, el col·legi d'advocats procedirà immediatament al nomenament d'un advocat del torn d'ofici.

L'advocat designat acudirà al centre de detenció amb la màxima pressa, sempre dins del termini màxim de tres hores des de la recepció de l'encàrrec. Si en el dit termini no compareix, el col·legi d'advocats designarà un nou advocat del torn d'ofici, que haurà de comparèixer a la màxima brevetat i sempre dins del termini indicat, sense perjudi de l'exigència de la responsabilitat disciplinària en què haja pogut incórrer l'incompareixent.

6. L'assistència de l'advocat consistirà en:

a) Sol·licitar, si és el cas, que s'informe el detingut o pres dels drets establits en l'apartat 2 i que es procedisca, si és necessari, al reconeixement mèdic assenyalat en la seua lletra i).

b) Intervindre en les diligències de declaració del detingut, en les diligències de reconeixement que siga objecte i en les de reconstrucció dels fets en què participe el detingut. L'advocat podrà sol·licitar al jutge o funcionari que haja practicat la diligència en què haja intervingut, una vegada acabada aquesta, la declaració o ampliació dels aspectes que considere convenients, així com la consignació en l'acta de qualsevol incidència que haja tingut lloc durant la seua realització.

c) Informar el detingut de les conseqüències de la prestació o denegació de consentiment a la realització de diligències que se li sol·liciten.

Si el detingut s'oposa a l'arregla de les mostres mitjançant un frotis bucal, d'acord amb les previsions de la Llei Orgànica 10/2007, de 8 d'octubre, reguladora de la base de dades policials sobre identificadors obtinguts a partir de l'ADN, el jutge d'instrucció, a instància de la policia judicial o del Ministeri Fiscal, podrà imposar l'execució forçosa d'aquesta diligència mitjançant el recurs a les mesures coactives mínimes indispensables, que hauran de ser proporcionades a les circumstàncies del cas i respectuoses amb la seua dignitat.

d) Entrevistar-se reservadament amb el detingut, inclús abans que li reba declaració la policia, el fiscal o l'autoritat judicial, sense perjudi del que disposa l'article 527.

7. Les comunicacions entre l'investigat o encausat i el seu advocat tindran caràcter confidencial en els mateixos termes i amb les mateixes excepcions previstes en l'apartat 4 de l'article 118.

8. No obstant això, el detingut o pres podrà renunciar a la preceptiva assistència d'advocat si la seua detenció ho és per fets susceptibles de ser tipificats exclusivament com a delictes contra la seguretat del trànsit, sempre que se li haja facilitat informació clara i suficient en un llenguatge senzill i comprensible sobre el contingut del dit dret i les conseqüències de la renúncia. El detingut podrà revocar la seua renúncia en qualsevol moment.»

Cinc. S'introdueix un nou article 520 ter amb la redacció següent:

«Article 520 ter.

Als detinguts en espais marins per la presumpta comissió dels delictes previstos en l'article 23.4.d) de la Llei Orgànica 6/1985, de 1 de juliol, del Poder Judicial, els seran aplicats els drets reconeguts en el present capítol en la mesura que siguen compatibles amb els mitjans personals i materials existents a bord del vaixell o aeronau que efectue la detenció, i hauran de ser posats en llibertat o a disposició de l'autoritat judicial competent tan prompte com siga possible, sense que puga excedir el termini màxim de 72 hores. La posada a disposició judicial podrà realitzar-se pels mitjans telemàtics de què dispose el vaixell o aeronau, quan per raó de la distància o la seua situació d'aïllament no siga possible portar als detinguts a presència física de l'autoritat judicial dins de l'indicat termini.»

Sis. Es modifica l'article 527, que tindrà la redacció següent:

«1. En els supòsits de l'article 509, el detingut o pres podrà ser privat dels següents drets si així ho justifiquen les circumstàncies del cas:

- a) Designar un advocat de la seua confiança.
- b) Comunicar-se amb totes o alguna de les persones amb què tinga dret a fer-ho, excepte amb l'autoritat judicial, el Ministeri Fiscal i el metge forense.
- c) Entrevistar-se reservadament amb el seu advocat.

d) Accedir ell o el seu advocat a les actuacions, excepte als elements essencials per a poder impugnar la legalitat de la detenció.

2. La incomunicació o restricció d'un altre dret de l'apartat anterior serà acordada per una interlocutòria. Quan la restricció de drets siga sol·licitada per la policia judicial o pel Ministeri Fiscal, s'entendran acordades les mesures previstes per l'apartat 1 que hagen sigut instades per un termini màxim de 24 hores, dins del qual el jutge haurà de pronunciar-se sobre la sol·licitud, així com sobre la pertinència d'acordar el secret de les actuacions. La incomunicació i l'aplicació al detingut o pres d'alguna de les excepcions referides en l'apartat anterior serà acordada per una interlocutòria. Caldrà motivar les raons que justifiquen l'adopció de cada una de les excepcions al règim general, de conformitat amb allò que disposa l'article 509.

El jutge controlarà efectivament les condicions en què es desenvolupe la incomunicació, a l'efecte de la qual podrà requerir informació a fi de constatar l'estat del detingut o pres i el respecte als seus drets.

3. Els reconeixements mèdics al detingut a qui se li restringisca el dret a comunicar-se amb totes o alguna de les persones amb què tinga dret a fer-ho es realitzaran amb una freqüència de, com a mínim, dos reconeixements cada 24 hores, segons criteri facultatiu.»

Set. Es modifica la rúbrica del títol VIII del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«TÍTOL VIII

De les mesures d'investigació limitadores dels drets reconeguts en l'article 18 de la Constitució»

Huit. Els articles 545 a 572 s'agrupen en un nou capítol I del títol VIII del llibre II, la rúbrica del qual és la següent:

«CAPÍTOL I

De l'entrada i escorcoll en un lloc tancat»

Nou. Els articles 573 a 578 s'agrupen en un nou capítol II del títol VIII del llibre II, la rúbrica del qual és la següent:

«CAPÍTOL II

De l'escorcoll de llibres i papers»

Deu. Els articles 579 a 588 s'agrupen en un nou capítol III del títol VIII del llibre II, amb la rúbrica següent:

«CAPÍTOL III

De la detenció i obertura de la correspondència escrita i telegràfica»

Onze. Es modifica l'article 579, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 579. *De la correspondència escrita o telegràfica.*

1. El jutge podrà acordar la detenció de la correspondència privada, postal i telegràfica, incloent-hi faxos, burofaxos i girs, que l'investigat remeta o reba, així com la seua obertura o examen, si hi ha indicis d'obtindre per aquests mitjans el descobriment o la comprovació de l'algun fet o circumstància rellevant per a la causa, sempre que la investigació tinga per objecte algun dels delictes següents:

1r. Delictes dolosos castigats amb pena amb límit màxim, almenys, de tres anys de presó.

2n. Delictes comesos en el si d'un grup o organització criminal.

3r. Delictes de terrorisme.

2. El jutge podrà acordar, en una resolució motivada, per un termini de fins a tres mesos, prorrogable per iguals o inferiors períodes fins a un màxim de díhuit mesos, l'observació de les comunicacions postals i telegràfiques de l'investigat, així com de les comunicacions de què se servisca per a la realització dels seus fins delictius.

3. En cas d'urgència, quan les investigacions es realitzen per a l'esbrinament de delictes relacionats amb l'actuació de bandes armades o elements terroristes i hi haja raons fundades que facen imprescindible la mesura prevista en els apartats anteriors d'aquest article, podrà ordenar-la el ministre de l'Interior o, a falta d'això, el secretari d'estat de Seguretat. Aquesta mesura es comunicarà immediatament al jutge competent i, en tot cas, dins del termini màxim de 24 hores, i es farà constar les raons que van justificar l'adopció de la mesura, l'actuació realitzada, la forma en què s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de forma motivada, revocarà o confirmarà aquesta actuació en un termini màxim de 72 hores des que va ser ordenada la mesura.

4. No es requerirà l'autorització judicial en els casos següents:

a) Enviaments postals que, per les seues pròpies característiques externes, no siguen usualment utilitzats per a contindre correspondència individual sinó per a servir al transport i tràfic de mercaderies o en l'exterior de les quals es faça constar el seu contingut.

b) Aquelles altres formes d'enviament de la correspondència davall el format legal de comunicació oberta, en les quals siga obligatòria una declaració externa de contingut o que incorporen la indicació expressa del fet que s'autoritza la seua inspecció.

c) Quan la inspecció es duga a terme d'acord amb la normativa duanera o siga procedent d'acord amb les normes postals que regulen una determinada classe d'enviament.

5. La sol·licitud i les actuacions posteriors relatives a la mesura sol·licitada se substanciaran en una peça separada i secreta, sense necessitat que s'acorde expressament el secret de la causa.»

Dotze. Es crea un nou article 579 bis, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 579 bis. *Utilització de la informació obtinguda en un procediment distint i descobriments casuais.*

1. El resultat de la detenció i obertura de la correspondència escrita i telegràfica podrà ser utilitzat com a mitjà d'investigació o prova en un altre procés penal.

2. A aquest efecte, es procedirà a la deducció de testimoni dels particulars necessaris per a acreditar la legitimitat de la ingerència. S'inclouran entre els antecedents indispensables, en tot cas, la sol·licitud inicial per a l'adopció, la resolució judicial que l'acorda i totes les peticions i resolucions judicials de pròrroga que s'hagen produït en el procediment d'origen.

3. La continuació d'aquesta mesura per a la investigació del delicte casualment descobert requereix l'autorització del jutge competent, per a la qual aquest comprovarà la diligència de l'actuació, avaluarà el marc en què es va produir la troballa casual i la impossibilitat d'haver sol·licitat la mesura que la incloguera en el seu moment. Així mateix s'informarà sobre si les diligències continuen declarades secretes, a l'efecte que aquesta declaració siga respectada en l'altre procés penal, i comunicarà el moment en què el dit secret s'alce.»

Tretze. Es crea en el títol VIII del llibre II un nou capítol IV amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL IV

Disposicions comunes a la intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques, la captació i gravació de comunicacions orals mitjançant la utilització de dispositius electrònics, la utilització de dispositius tècnics de seguiment, localització i captació de la imatge, l'escorcoll de dispositius d'emmagatzematge massiu d'informació i els escorcolls remots sobre equips informàtics

Article 588 bis a. *Principis rectors.*

1. Durant la instrucció de les causes es podrà acordar alguna de les mesures d'investigació regulades en el present capítol sempre que hi haja una medie autorització judicial dictada amb plena subjecció als principis d'especialitat, idoneïtat, excepcionalitat, necessitat i proporcionalitat de la mesura.

2. El principi d'especialitat exigeix que una mesura estiga relacionada amb la investigació d'un delicte concret. No podran autoritzar-se mesures d'investigació tecnològica que tinguen per objecte previndre o descobrir delictes o aclarir sospites sense base objectiva.

3. El principi d'idoneïtat servirà per a definir l'àmbit objectiu i subjectiu i la duració de la mesura en virtut de la seua utilitat.

4. En aplicació dels principis d'excepcionalitat i necessitat només podrà acordar-se la mesura:

a) quan no estiguen a disposició de la investigació, en atenció a les seues característiques, altres mesures menys oneroses per als drets fonamentals de l'investigat o encausat i igualment útils per a l'esclariment del fet, o

b) quan el descobriment o la comprovació del fet investigat, la determinació del seu autor o autors, l'esbrinament del seu parador o la localització dels efectes del delicte es veja greument dificultada sense el recurs a aquesta mesura.

5. Les mesures d'investigació regulades en aquest capítol només es reputaran proporcionades quan, preses en consideració totes les circumstàncies del cas, el sacrifici dels drets i interessos afectats no siga superior al benefici que de la seua adopció resulte per a l'interés públic i de tercers. Per a la ponderació dels interessos en conflicte, la valoració de l'interés públic es basarà en la gravetat del fet, la seua transcendència social o l'àmbit tecnològic de producció, la intensitat dels indicis existents i la rellevància del resultat perseguit amb la restricció del dret.

Article 588 bis b. *Sol·licitud d'autorització judicial.*

1. El jutge podrà acordar les mesures regulades en aquest capítol d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal o de la policia judicial.

2. Quan el Ministeri Fiscal o la policia judicial sol·liciten del jutge d'instrucció una mesura d'investigació tecnològica, la petició haurà de contindre:

1r. La descripció del fet objecte d'investigació i la identitat de l'investigat o de qualsevol altre afectat per la mesura, sempre que aquestes dades siguen conegudes.

2n. L'exposició detallada de les raons que justifiquen la necessitat de la mesura d'acord amb els principis rectors establits en l'article 588 bis a, així com els indicis de criminalitat que s'hagen posat de manifest durant la investigació prèvia a la sol·licitud d'autorització de l'acte d'ingerència.

3r. Les dades d'identificació de l'investigat o encausat i, si és el cas, dels mitjans de comunicació emprats que permeten l'execució de la mesura.

- 4t. L'extensió de la mesura amb especificació del seu contingut.
- 5é. La unitat investigadora de la policia judicial que es farà càrrec de la intervenció.
- 6é. La forma d'execució de la mesura.
- 7é. La duració de la mesura que se sol·licita.
- 8é. El subjecte obligat que durà a terme la mesura, en cas de conèixer-se.

Article 588 bis c. *Resolució judicial.*

1. El jutge d'instrucció autoritzarà o denegarà la mesura sol·licitada mitjançant una interlocutòria motivada, oït el Ministeri Fiscal. Aquesta resolució es dictarà en el termini màxim de 24 hores des que es presente la sol·licitud.

2. Sempre que siga necessari per a resoldre sobre el compliment d'algun dels requisits expressats en els articles anteriors, el jutge podrà requerir, amb interrupció del termini a què es referix l'apartat anterior, una ampliació o aclariment dels termes de la sol·licitud.

3. La resolució judicial que autoritze la mesura concretarà almenys els punts següents:

- a) El fet punible objecte d'investigació i la seua qualificació jurídica, amb expressió dels indicis racionals en què fonamenta la mesura.
- b) La identitat dels investigats i de qualsevol altre afectat per la mesura, si és conegut.
- c) L'extensió de la mesura d'ingerència, especificant el seu abast així com la motivació relativa al compliment dels principis rectorcs establits en l'article 588 bis a.
- d) La unitat investigadora de policia judicial que es farà càrrec de la intervenció.
- e) La duració de la mesura.
- f) La forma i la periodicitat amb què el sol·licitant informarà el jutge sobre els resultats de la mesura.
- g) La finalitat perseguida amb la mesura.
- h) El subjecte obligat que durà a terme la mesura, en cas de conèixer-se, amb expressa menció del deure de col·laboració i de guardar secret, quan siga procedent, amb l'advertència d'incórrer en un delictc de desobediència.

Article 588 bis d. *Secret.*

La sol·licitud i les actuacions posteriors relatives a la mesura sol·licitada se substanciaran en una peça separada i secreta, sense necessitat que s'acorde expressament el secret de la causa.

Article 588 bis e. *Duració.*

1. Les mesures regulades en el present capítol tindran la duració que s'especifique per a cada una d'aquestes i no podran excedir el temps imprescindible per a l'esclariment dels fets.

2. La mesura podrà ser prorrogada, mitjançant una interlocutòria motivada, pel jutge competent, d'ofici o prèvia petició raonada del sol·licitant, sempre que subsistisquen les causes que la van motivar.

3. Transcorregut el termini pel qual va ser concedida la mesura, sense haver-se'n acordat la pròrroga, o, si és el cas, finalitzada aquesta, cessarà a tots els efectes.

Article 588 bis f. *Sol·licitud de pròrroga.*

1. La sol·licitud de pròrroga es dirigirà pel Ministeri Fiscal o la policia judicial al jutge competent amb l'antelació suficient a l'expiració del termini concedit. Haurà d'incloure en tot cas:

- a) Un informe detallat del resultat de la mesura.
- b) Les raons que justifiquen la continuació daquesta.

2. En el termini dels dos dies següents a la presentació de la sol·licitud, el jutge resoldrà sobre la fi de la mesura o la seua pròrroga mitjançant una interlocutòria motivada. Abans de dictar la resolució, podrà sol·licitar aclariments o major informació.

3. Concedida la pròrroga, el seu còmput s'iniciarà des de la data d'expiració del termini de la mesura acordada.

Article 588 bis g. *Control de la mesura.*

La policia judicial informará el jutge d'instrucció del desenvolupament i els resultats de la mesura, en la forma i amb la periodicitat que aquest determine i, en tot cas, quan per qualsevol causa es pose fi a aquesta.

Article 588 bis h. *Afectació de terceres persones.*

Podran acordar-se les mesures d'investigació regulades en els següents capítols, encara que afecten terceres persones en els casos i amb les condicions que es regulen en les disposicions específiques de cada una d'aquestes.

Article 588 bis i. *Utilització de la informació obtinguda en un procediment distint i descobriments casuals.*

L'ús de les informacions obtingudes en un procediment distint i els descobriments casuals es regularen d'acord amb el que disposa l'article 579 bis.

Article 588 bis j. *Cessament de la mesura.*

El jutge acordarà el cessament de la mesura quan desapareguen les circumstàncies que van justificar la seua adopció o siga evident que a través d'aquesta no s'obtenen els resultats pretesos, i, en tot cas, quan haja transcorregut el termini per al qual haja sigut autoritzada.

Article 588 bis k. *Destrucció d'escorcolls.*

1. Una vegada que es pose terme al procediment mitjançant una resolució ferma, s'ordenarà l'esborrament i l'eliminació dels escorcolls originals que puguen constar en els sistemes electrònics i informàtics utilitzats en l'execució de la mesura. Es conservarà una còpia sota la custòdia del secretari judicial.

2. S'acordarà la destrucció de les còpies conservades quan hagen transcorregut cinc anys des que la pena s'haja executat o quan el delictes o la pena hagen prescrit o s'haja decretat el sobreseïment lliure o s'haja dictat una sentència absoluta ferma respecte de l'investigat, sempre que no siga necessària la seua conservació, segons el tribunal.

3. Els tribunals dictaran les ordres oportunes a la policia judicial perquè porte a efecte la destrucció prevista en els anteriors apartats.»

Catorze. Es crea en el títol VIII del llibre II un nou capítol V amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL V

La intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques

Secció 1a. Disposicions generals

Article 588 ter a. *Pressupostos.*

L'autorització per a la intercepció de les comunicacions telefòniques i telemàtiques només podrà ser concedida quan la investigació tinga per objecte algun dels delictes a què es refereix l'article 579.1 d'aquesta llei o delictes comesos a través d'instruments informàtics o de qualsevol altra tecnologia de la informació o la comunicació o servei de comunicació.

Article 588 ter b. Àmbit.

1. Els terminals o mitjans de comunicació objecte d'intervenció han de ser aquells habitualment o ocasionalment utilitzats per l'investigat.

2. La intervenció judicialment acordada podrà autoritzar l'accés al contingut de les comunicacions i a les dades electròniques de tràfic o associades al procés de comunicació, així com a les que es produïsquen amb independència de l'establiment o no d'una concreta comunicació, en les quals participe el subjecte investigat, ja siga com a emissor o com a receptor, i podrà afectar els terminals o els mitjans de comunicació dels quals l'investigat siga titular o usuari.

També podran intervindre's els terminals o els mitjans de comunicació de la víctima quan siga previsible un greu risc per a la seua vida o integritat.

Als efectes previstos en aquest article, s'entendrà per dades electròniques de tràfic o associades totes aquelles que es generen com a conseqüència de la conducció de la comunicació a través d'una xarxa de comunicacions electròniques, de la seua posada a disposició de l'usuari, així com de la prestació d'un servei de la societat de la informació o comunicació telemàtica de naturalesa anàloga.

Article 588 ter c. *Afectació a tercer.*

Podrà acordar-se la intervenció judicial de les comunicacions emeses des de terminals o mitjans de comunicació telemàtica pertanyents a una tercera persona sempre que:

- 1r. existisca constància que el subjecte investigat se serveix d'aquella per a transmetre o rebre informació, o
- 2n. el titular col·labore amb la persona investigada en els seus fins il·lícits o es beneficie de la seua activitat.

També podrà autoritzar-se la dita intervenció quan el dispositiu objecte d'investigació siga utilitzat maliciosament per tercers per via telemàtica, sense coneixement del seu titular.

Article 588 ter d. *Sol·licitud d'autorització judicial.*

1. La sol·licitud d'autorització judicial haurà de contindre, a més dels requisits mencionats en l'article 588 bis b, els següents:

- a) la identificació del número d'abonat, del terminal o de l'etiqueta tècnica,
- b) la identificació de la connexió objecte de la intervenció o
- c) les dades necessàries per a identificar el mitjà de telecomunicació de què es tracte.

2. Per a determinar l'extensió de la mesura, la sol·licitud d'autorització judicial podrà tindre per objecte algun dels punts següents:

- a) L'escorcoll i la gravació del contingut de la comunicació, amb indicació de la forma o el tipus de comunicacions a què afecta.
- b) El coneixement del seu origen o destinació, en el moment en què la comunicació es realitza.
- c) La localització geogràfica de l'origen o destinació de la comunicació.
- d) El coneixement d'altres dades de tràfic associades o no associades però de valor afegit a la comunicació. En aquest cas, la sol·licitud especificarà les dades concretes que han de ser obtingudes.

3. En cas d'urgència, quan les investigacions es realitzen per a l'esbrinament de delictes relacionats amb l'actuació de bandes armades o elements terroristes i hi haja raons fundades que facen imprescindible la mesura prevista en els apartats anteriors d'aquest article, podrà ordenar-la el ministre de l'Interior o, a falta d'això, el secretari d'estat de Seguretat. Aquesta mesura es comunicarà immediatament al jutge competent i, en tot cas, dins del termini màxim de 24 hores. S'hi faran constar les raons que van justificar l'adopció de la mesura, l'actuació realitzada, la forma en què s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de forma motivada, revocarà o confirmarà aquesta actuació en un termini màxim de 72 hores des que va ser ordenada la mesura.

Article 588 ter e. *Deure de col·laboració.*

1. Tots els prestadors de serveis de telecomunicacions, d'accés a una xarxa de telecomunicacions o de serveis de la societat de la informació, així com tota persona que siga com siga contribuïska a facilitar les comunicacions a través del telèfon o de qualsevol altre mitjà o sistema de comunicació telemàtica, lògica o virtual, estan obligats a prestar al jutge, al Ministeri Fiscal i als agents de la policia judicial designats per a la realització de la mesura l'assistència i col·laboració necessàries per a facilitar el compliment de les interlocutòries d'intervenció de les telecomunicacions.

2. Els subjectes requerits per a prestar col·laboració tindran l'obligació de guardar secret sobre les activitats requerides per les autoritats.

3. Els subjectes obligats que incomplisquen els anteriors deures podran incórrer en el delicte de desobediència.

Article 588 ter f. *Control de la mesura.*

En compliment del que disposa l'article 588 bis g, la policia judicial posarà a disposició del jutge, amb la periodicitat que aquest determine i en suports digitals distints, la transcripció dels passatges que considere d'interés i les gravacions íntegres realitzades. S'indicarà l'origen i la destinació de cada una d'aquestes i s'assegurarà, mitjançant un sistema de segellament o de firma electrònica avançada o sistema d'adveració prou fiable, l'autenticitat i integritat de la informació abocada des de l'ordinador central als suports digitals en què les comunicacions hagen sigut gravades.

Article 588 ter g. *Duració.*

La duració màxima inicial de la intervenció, que es computarà des de la data d'autorització judicial, serà de tres mesos, prorrogables per períodes successius de la mateixa duració fins al termini màxim de díhuit mesos.

Article 588 ter h. *Sol·licitud de pròrroga.*

Per a la fonamentació de la sol·licitud de la pròrroga, la policia judicial aportarà, si és el cas, la transcripció d'aquells passatges de les conversacions dels quals es deduïsqen informacions rellevants per a decidir sobre el manteniment de la mesura.

Abans de dictar la resolució, el jutge podrà sol·licitar aclariments o major informació, incloent-hi el contingut íntegre de les conversacions intervingudes.

Article 588 ter i. *Accés de les parts a les gravacions.*

1. Alçat el secret i expirada la vigència de la mesura d'intervenció, s'entregarà a les parts una còpia de les gravacions i de les transcripcions realitzades. Si en la gravació hi ha dades referides a aspectes de la vida íntima de les persones, només s'entregarà la gravació i la transcripció d'aquelles parts que no es referisquen a aquestes. La no-inclusió de la totalitat de la gravació en la transcripció entregada es farà constar de manera expressa.

2. Una vegada examinades les gravacions i en el termini fixat pel jutge, en atenció al volum de la informació continguda en els suports, qualsevol de les parts podrà sol·licitar la inclusió en les còpies d'aquelles comunicacions que entenga rellevants i hagen sigut excloses. El jutge d'instrucció, oïdes o examinades per si mateix aqueixes comunicacions, decidirà sobre la seua exclusió o incorporació a la causa.

3. El jutge d'instrucció notificarà a les persones intervinents en les comunicacions interceptades el fet de la realització de la ingerència i li'ls informarà de les concretes comunicacions en què haja participat que siguen afectades, llevat que siga impossible, exigisca un esforç desproporcionat o puguen perjudicar futures investigacions. Si la persona notificada ho sol·licita, se li entregarà una còpia de la gravació o transcripció d'aquestes comunicacions, en la mesura que això no afecte el dret a la intimitat d'altres persones o siga contrari als fins del procés en el marc del qual s'haja adoptat la mesura d'ingerència.

Secció 2a. Incorporació al procés de dades electròniques de tràfic o associades

Article 588 ter j. *Dades que es troben en arxius automatitzats dels prestadors de serveis.*

1. Les dades electròniques conservades pels prestadors de serveis o persones que faciliten la comunicació en compliment de la legislació sobre retenció de dades relatives a les comunicacions electròniques o per iniciativa pròpia per motius comercials o d'una altra índole i que es troben vinculades a processos de comunicació, només podran ser cedides per a la seua incorporació al procés amb autorització judicial.

2. Quan el coneixement d'aqueixes dades siga indispensable per a la investigació, se sol·licitarà del jutge competent una autorització per a demanar la informació que conste en els arxius automatitzats dels prestadors de serveis, incloent-hi la busca entrecreuada o intel·ligent de dades, sempre que es necessite la naturalesa de les dades que hagen de ser conegudes i les raons que justifiquen la cessió.

Secció 3a. Accés a les dades necessàries per a la identificació d'usuaris, terminals i dispositius de connectivitat

Article 588 ter k. *Identificació mitjançant número IP.*

Quan en l'exercici de les funcions de prevenció i descobriment dels delictes comesos en Internet, els agents de la policia judicial tinguen accés a una adreça IP que estiga sent utilitzada per a la comissió algun delicte i no conste la identificació i localització de l'equip o del dispositiu de connectivitat corresponent ni les dades d'identificació personal de l'usuari, sol·licitaran del jutge d'instrucció que requerisca dels agents subjectes en deure de col·laboració, segons l'article 588 ter e, la cessió de les dades que permeten la identificació i localització del terminal o del dispositiu de connectivitat i la identificació del sospitós.

Article 588 ter l. *Identificació dels terminals mitjançant captació de codis d'identificació de l'aparell o dels seus components.*

1. Sempre que en el marc d'una investigació no haja sigut possible obtenir un determinat número d'abonat i aquest siga indispensable als fins de la investigació, els agents de la policia judicial podran valdre's d'artificis tècnics que permeten accedir al coneixement dels codis d'identificació o etiquetes tècniques de l'aparell de telecomunicació o d'algun dels seus components, com ara la numeració IMSI o IMEI i, en general, de qualsevol mitjà tècnic que, d'acord amb l'estat de la tecnologia, siga apte per a identificar l'equip de comunicació utilitzat o la targeta utilitzada per a accedir a la xarxa de telecomunicacions.

2. Una vegada obtinguts els codis que permeten la identificació de l'aparell o d'algun dels seus components, els agents de la policia judicial podran sol·licitar del jutge competent la intervenció de les comunicacions en els termes establits en l'article 588 ter d. La sol·licitud haurà d'informar a l'òrgan jurisdiccional sobre la utilització dels artificis a què es refereix l'apartat anterior.

El tribunal dictarà una resolució motivada en què concedirà o denegarà la sol·licitud d'intervenció en el termini establert en l'article 588 bis c.

Article 588 ter m. *Identificació de titulars o terminals o dispositius de connectivitat.*

Quan, en l'exercici de les seues funcions, el Ministeri Fiscal o la policia judicial necessiten conèixer la titularitat d'un número de telèfon o de qualsevol altre mitjà de comunicació, o, en sentit invers, necessiten el número de telèfon o les dades identificatives de qualsevol mitjà de comunicació, podran dirigir-se directament als prestadors de serveis de telecomunicacions, d'accés a una xarxa de telecomunicacions o de serveis de la societat de la informació, els quals estaran obligats a complir el requeriment, amb l'advertència d'incórrer en el delictes de desobediència.»

Quinze. S'incorpora en el títol VIII del llibre II un nou capítol VI amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL VI

Captació i gravació de comunicacions orals mitjançant la utilització de dispositius electrònics

Article 588 quater a. *Gravació de les comunicacions orals directes.*

1. Podrà autoritzar-se la col·locació i utilització de dispositius electrònics que permeten la captació i gravació de les comunicacions orals directes que mantinga l'investigat, en la via pública o en un altre espai obert, en el seu domicili o en qualssevol altres llocs tancats.

Els dispositius d'escolta i gravació podran ser col·locats tant en l'exterior com en l'interior del domicili o lloc tancat.

2. En el supòsit en què siga necessària l'entrada en el domicili o en algun dels espais destinats a l'exercici de la privacitat, la resolució que habilite a això haurà de motivar que és procedent l'accés als dits llocs.

3. L'escolta i gravació de les conversacions privades es podrà complementar amb l'obtenció d'imatges quan expressament ho autoritze la resolució judicial que ho acorde.

Article 588 quater b. *Pressupostos.*

1. La utilització dels dispositius a què es refereix l'article anterior ha d'estar vinculada a comunicacions que puguen tindre lloc en unes o més trobades concretes

de l'investigat amb altres persones i sobre la previsibilitat de les quals hi haja indicis llocs de manifest per la investigació.

2. Només podrà autoritzar-se quan concórreguen els requisits següents:

a) Que els fets que s'investiguen siguen constitutius d'algun dels delictes següents:

1r. Delictes dolosos castigats amb pena amb límit màxim, almenys, de tres anys de presó.

2n. Delictes comesos en el si d'un grup o organització criminal.

3r. Delictes de terrorisme.

b) Que puga racionalment preveure's que la utilització dels dispositius aportarà dades essencials i de rellevància probatòria per a l'esclariment dels fets i la identificació del seu autor.

Article 588 quater c. *Contingut de la resolució judicial.*

La resolució judicial que autoritze la mesura haurà de contindre, a més de les exigències regulades en l'article 588 bis c, una menció concreta al lloc o dependències, així com a les trobades de l'investigat, que se sotmetran a vigilància.

Article 588 quater d. *Control de la mesura.*

En compliment del que disposa l'article 588 bis g, la policia judicial posarà a disposició de l'autoritat judicial el suport original o una còpia electrònica autèntica de les gravacions i imatges, que haurà d'anar acompanyat d'una transcripció de les conversacions que considere d'interés.

L'informe identificarà tots els agents que hagen participat en l'execució i seguiment de la mesura.

Article 588 quater e. *Cessament.*

Cessada la mesura per alguna de les causes previstes en l'article 588 bis j, la gravació de conversacions que puguen tindre lloc en altres trobades o la captació d'imatges d'aquests moments exigiran una nova autorització judicial.»

Setze. S'afig en el títol VIII del llibre II un nou capítol VII amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL VII

Utilització de dispositius tècnics de captació de la imatge, de seguiment i de localització

Article 588 quinques a. *Captació d'imatges en llocs o espais públics.*

1. La policia judicial podrà obtindre i gravar per qualsevol mitjà tècnic imatges de la persona investigada quan es trobe en un lloc o espai públic, si això és necessari per a facilitar la seua identificació, per a localitzar els instruments o efectes del delicte o obtindre dades rellevants per a l'esclariment dels fets.

2. La mesura podrà ser duta a terme encara que afecte persones diferents de l'investigat, sempre que si es deixa de fer així es puga reduir de manera rellevant la utilitat de la vigilància o hi haja indicis fundats de la relació de les dites persones amb l'investigat i els fets objecte de la investigació.

Article 588 quinquies b. *Utilització de dispositius o mitjans tècnics de seguiment i localització.*

1. Quan concórreguen acreditades raons de necessitat i la mesura siga proporcionada, el jutge competent podrà autoritzar la utilització de dispositius o mitjans tècnics de seguiment i localització.

2. L'autorització haurà d'especificar el mitjà tècnic que serà utilitzat.

3. Els prestadors, agents i persones a què es refereix l'article 588 ter e estan obligats a prestar al jutge, al Ministeri Fiscal i als agents de la policia judicial designats per a la realització de la mesura l'assistència i col·laboració que calguen per a facilitar el compliment de les interlocutòries per les quals s'ordene el seguiment, amb l'avertència d'incórrer en un delictes de desobediència.

4. Quan concórreguen raons d'urgència que facen raonablement témer que de si no es col·loca immediatament el dispositiu o el mitjà tècnic de seguiment i localització es frustrarà la investigació, la policia judicial podrà procedir a la seua col·locació, i donarà compte tan ràpidament com siga possible, i en tot cas en el termini màxim de 24 hores, a l'autoritat judicial, la qual podrà ratificar la mesura adoptada o acordar el seu immediat cessament en el mateix termini. En aquest últim supòsit, la informació obtinguda a partir del dispositiu col·locat no tindrà efectes en el procés.

Article 588 quinquies c. *Duració de la mesura.*

1. La mesura d'utilització de dispositius tècnics de seguiment i localització prevista en l'article anterior tindrà una duració màxima de tres mesos a partir de la data de la seua autorització. Excepcionalment, el jutge podrà acordar pròrrogues successives pel mateix o inferior termini fins a un màxim de díhuit mesos, si així està justificat, a la vista dels resultats obtinguts amb la mesura.

2. La policia judicial entregarà al jutge els suports originals o les còpies electròniques autèntiques que continguen la informació arreplegada quan aquest li ho sol·licite i, en tot cas, quan acaben les investigacions.

3. La informació obtinguda a través dels dispositius tècnics de seguiment i localització a què es refereixen els articles anteriors haurà de ser degudament custodiada per a evitar la seua utilització indeguda.»

Dèsset. Es crea en el títol III del llibre II un nou capítol VIII amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL VIII

Escorcoll de dispositius d'emmagatzematge massiu d'informació

Article 588 sexies a. *Necessitat de motivació individualitzada.*

1. Quan en ocasió de la realització d'un escorcoll domiciliari siga previsible la confiscació d'ordinadors, instruments de comunicació telefònica o telemàtica o dispositius d'emmagatzematge massiu d'informació digital o l'accés a repositoris telemàtics de dades, la resolució del jutge d'instrucció haurà d'estendre el seu raonament a la justificació, si és el cas, de les raons que legitimen l'accés dels agents facultats a la informació continguda en aquests dispositius.

2. La simple confiscació de qualsevol dels dispositius a què es refereix l'apartat anterior, realitzada durant el transcurs de la diligència d'escorcoll domiciliari, no legitima l'accés al seu contingut, sense perjudi que el dit accés pugua ser autoritzat ulteriorment pel jutge competent.

Article 588 sexies b. Accés a la informació de dispositius electrònics confiscats fora del domicili de l'investigat.

L'exigència prevista en l'apartat 1 de l'article anterior serà també aplicable a aquells casos en què els ordinadors, instruments de comunicació o dispositius d'emmagatzematge massiu de dades, o l'accés a repositoris telemàtics de dades, siguen agafats amb independència d'un escorcoll domiciliari. En aquests casos, els agents informaran el jutge de la confiscació d'aquests elements. Si aquest considera indispensable l'accés a la informació albergada en el seu contingut, atorgarà la corresponent autorització.

Article 588 sexies c. Autorització judicial.

1. La resolució del jutge d'instrucció mitjançant la qual s'autoritze l'accés a la informació continguda en els dispositius a què es refereix la present secció fixarà els termes i l'abast de l'escorcoll, i podrà autoritzar la realització de còpies de les dades informàtiques. Fixarà també les condicions necessàries per a assegurar la integritat de les dades i les garanties de la seua preservació per a fer possible, si és el cas, la realització d'un dictamen pericial.

2. Llevat que constituïsquen l'objecte o instrument del delictes o existisquen altres raons que ho justifiquen, s'evitarà la confiscació dels suports físics que continguen les dades o arxius informàtics, quan això puga causar un greu perjudici a la seua titular o propietari i siga possible l'obtenció d'una còpia d'aquests en condicions que garantisquen l'autenticitat i integritat de les dades.

3. Quan els qui duguen a terme l'escorcoll o tinguen accés al sistema d'informació o a una part d'aquest d'acord amb el que disposa aquest capítol, tinguen raons fundades per a considerar que les dades buscades estan emmagatzemades en un altre sistema informàtic o en una part d'aquest, podran ampliar l'escorcoll, sempre que les dades siguen lícitament accessibles per mitjà del sistema inicial o estiguen disponibles per a aquest. Aquesta ampliació de l'escorcoll haurà de ser autoritzada pel jutge, llevat que ja ho haja sigut en l'autorització inicial. En cas d'urgència, la policia judicial o el fiscal podran dur-ho a terme, informant el jutge immediatament, i en tot cas dins del termini màxim de 24 hores, de l'actuació realitzada, la forma en què s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de forma motivada, revocarà o confirmarà aquesta actuació en un termini màxim de setanta-dos hores des que va ser ordenada la intercepció.

4. En els casos d'urgència en què s'aprecie un interès constitucional legítim que faça imprescindible la mesura prevista en els apartats anteriors d'aquest article, la policia judicial podrà dur a terme l'examen directe de les dades contingudes en el dispositiu confiscat, i ho comunicarà immediatament, i en tot cas dins del termini màxim de 24 hores, per escrit motivat al jutge competent, on farà constar les raons que van justificar l'adopció de la mesura, l'actuació realitzada, la forma en què s'ha efectuat i el seu resultat. El jutge competent, també de forma motivada, revocarà o confirmarà aquesta actuació en un termini màxim de 72 hores des que va ser ordenada la mesura.

5. Les autoritats i agents encarregats de la investigació podran ordenar a qualsevol persona que conega el funcionament del sistema informàtic o les mesures aplicades per a protegir les dades informàtiques contingudes en aquest que facilite la informació que calga, sempre que d'això no derive una càrrega desproporcionada per a l'afectat, amb l'avertència d'incórrer en un delictes de desobediència.

Aquesta disposició no serà aplicable a l'investigat o encausat, a les persones que estan dispensades de l'obligació de declarar per raó de parentiu i a aquelles que, de conformitat amb l'article 416.2, no poden declarar en virtut del secret professional.»

Díhuit. S'incorpora en el títol VIII del llibre II un nou capítol IX, amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL IX

Escorcolls remots sobre equips informàtics

Article 588 septies a. *Pressupostos.*

1. El jutge competent podrà autoritzar la utilització de dades d'identificació i codis, així com la instal·lació d'un programari, que permeten, de forma remota i telemàtica, l'examen a distància i sense coneixement de la seua titular o usuari del contingut d'un ordinador, dispositiu electrònic, sistema informàtic, instrument d'emmagatzematge massiu de dades informàtiques o base de dades, sempre que persegueisca la investigació d'algun dels delictes següents:

- a) Delictes comesos en el si d'organitzacions criminals.
- b) Delictes de terrorisme.
- c) Delictes comesos contra menors o persones amb capacitat modificada judicialment.
- d) Delictes contra la Constitució, de traïció i relatius a la defensa nacional.
- e) Delictes comesos a través d'instruments informàtics o de qualsevol altra tecnologia de la informació o la telecomunicació o servei de comunicació.

2. La resolució judicial que autoritze l'escorcoll haurà d'especificar:

- a) Els ordinadors, dispositius electrònics, sistemes informàtics o part d'aquests, mitjans informàtics d'emmagatzematge de dades o bases de dades, dades o altres continguts digitals objecte de la mesura.
- b) L'abast de la mesura, la forma en què es procedirà a l'accés i confiscació de les dades o arxius informàtics rellevants per a la causa i el programari mitjançant el qual s'executarà el control de la informació.
- c) Els agents autoritzats per a l'execució de la mesura.
- d) L'autorització, si és el cas, per a la realització i conservació de còpies de les dades informàtiques.
- e) Les mesures necessàries per a la preservació de la integritat de les dades emmagatzemades, així com per a la inaccessibilitat o supressió de les dites dades del sistema informàtic a què s'ha tingut accés.

3. Quan els agents que duguen a terme l'escorcoll remot tinguen raons per a creure que les dades buscades estan emmagatzemades en un altre sistema informàtic o en una part d'aquest, posaran aquest fet en coneixement del jutge, que podrà autoritzar una ampliació dels termes de l'escorcoll.

Article 588 septies b. *Deure de col·laboració.*

1. Els prestadors de serveis i les persones assenyalades en l'article 588 ter e i els titulars o responsables del sistema informàtic o de la base de dades objecte de l'escorcoll estan obligats a facilitar als agents investigadors la col·laboració necessària per a la realització de la mesura i l'accés al sistema. Així mateix, estan obligats a facilitar l'assistència necessària perquè les dades i la informació arreplegades puguen ser objecte d'examen i visualització.

2. Les autoritats i els agents encarregats de la investigació podran ordenar a qualsevol persona que conega el funcionament del sistema informàtic o les mesures aplicades per a protegir les dades informàtiques contingudes en aquest que facilite la informació que siga necessària per al bon fi de la diligència.

Aquesta disposició no serà aplicable a l'investigat o encausat, a les persones que estan dispensades de l'obligació de declarar per raó de parentiu, i a aquelles

que, de conformitat amb l'article 416.2, no poden declarar en virtut del secret professional.

3. Els subjectes requerits per a prestar col·laboració tindran l'obligació de guardar secret sobre les activitats requerides per les autoritats.

4. Els subjectes mencionats en els apartats 1 i 2 d'aquest article quedaran subjectes a la responsabilitat regulada en l'apartat 3 de l'article 588 ter e.

Article 588 septies c. *Duració.*

La mesura tindrà una duració màxima d'un mes, prorrogable pels mateixos períodes fins a un màxim de tres mesos.»

Dènou. Es crea en el títol VIII del llibre II un nou capítol X amb la següent rúbrica i contingut:

«CAPÍTOL X

Mesures d'assegurament

Article 588 octies. *Ordre de conservació de dades.*

El Ministeri Fiscal o la policia judicial podran sol·licitar a qualsevol persona física o jurídica la conservació i protecció de dades o les informacions concretes incloses en un sistema informàtic d'emmagatzematge que es troben a la seua disposició fins que s'obtinga l'autorització judicial corresponent per a la seua cessió d'acord amb el que disposen els articles precedents.

Les dades es conservaran durant un període màxim de noranta dies, prorrogable una sola vegada fins que s'autoritze la cessió o es complisquen cent huitanta dies.

El requerit estarà obligat a prestar la seua col·laboració i a guardar secret del desenvolupen d'aquesta diligència, i quedarà subjecte a la responsabilitat descrita en l'apartat 3 de l'article 588 ter e.»

Vint. Es modifica l'apartat 1 de l'article 967, que queda redactat de la manera següent:

«1. En les citacions que s'efectuen al denunciador, a l'ofès o perjudicat i a l'investigat per a la celebració del judici, se'ls informaran que poden ser assistits per un advocat si ho desitgen i que hauran d'acudir al judici amb els mitjans de prova de què intenten valdre's. A la citació de l'investigat s'acompanyarà una còpia de la querrela o de la denúncia que s'haja presentat.

Sense perjudic del que disposa el paràgraf anterior, per a l'enjudiciament de delictes lleus que comporten una pena de multa el límit màxim de la qual siga de com a mínim sis mesos, s'aplicaran les regles generals de defensa i representació.»

Vint-i-u. Substitució de termes.

1. En els articles 120, 309 bis, 760, 771, 775, 779, 797 i 798, el substantiu «imputat» se substitueix per «investigat», en singular o plural, segons corresponga.

2. En els articles 325, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 511, 529, 530, 539, 544 ter, 764, 765, 766 i 773, el substantiu «imputat» se substitueix per «investigat o encausat», en singular o plural, segons corresponga.

3. En l'article 141 l'expressió «imputats o processats» se substitueix per «investigats o encausats».

4. En els articles 762, 780 i 784, el substantiu «imputat» se substitueix per «encausat», en singular o plural segons corresponga.

5. En els articles 503 i 797 l'adjectiu «imputada» se substitueix per «investigada».

Disposició addicional primera. *Previsió de costos.*

Les mesures incloses en aquesta norma no podran suposar un increment de dotacions de personal, ni de retribucions ni d'altres gastos de personal.

Disposició addicional segona. *Substitució de referències.*

Les disposicions contingudes en altres textos legals que es referisquen a la intervenció de les comunicacions telefòniques o telemàtiques previstes en l'article 579 de la Llei d'Enjudiciament Criminal es considerarà que fan referència al que disposa el títol VIII del llibre II de la dita llei.

Disposició transitòria única. *Legislació aplicable.*

1. Aquesta llei s'aplicarà als procediments penals incoats després de la seua entrada en vigor.

2. La llei s'aplicarà també a les diligències policials i fiscals, resolucions i actuacions judicials que s'acorden després de la seua entrada en vigor en procediments penals en tramitació.

Disposició derogatòria única. *Derogació de normes.*

Queden derogats els articles 387 i 395 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, així com totes les disposicions que s'oposen al que estableix aquesta llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, de 1 de juliol, del Poder Judicial.*

Es modifiquen els articles 57.1, 65, 73.3, 82.1, 87.1, 87 ter. 1 i 89 bis. 2 i 3 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, que queden redactats de la manera següent:

U. S'afig un nou numeral 5é a l'apartat 1 de l'article 57.

«5é. Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement del qual siguen competents.»

Dos. S'afig un nou numeral 7é a l'article 65, que substitueix l'actual, que passa a ser el numeral 8é:

«7é. Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguen competents.

8é. De qualsevol altre assumpte que li atribuïsquen les lleis.»

Tres. S'afig una nova lletra e) a l'apartat 3 de l'article 73, amb la redacció següent:

«e) Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguen competents.»

Quatre. Es modifica el paràgraf segon del numeral 2n i s'afig un nou numeral 6é a l'apartat 1 de l'article 82, que queden redactats de la manera següent:

«2n. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades pels jutjats d'instrucció i penal de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions dels jutjats d'instrucció en juís per delictes lleus, l'audiència es constituirà amb un sol magistrat mitjançant un torn de repartiment.»

«6é. Dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguen competents.»

Cinc. Es modifica la lletra b) i s'afeg una nova lletra h) a l'apartat 1 de l'article 87, que queden redactades de la manera següent:

«b) Els correspon així mateix dictar una sentència de conformitat amb l'acusació en els casos establits per la llei i en els processos per acceptació de decret.»

«h) dels procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguen competents.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 89 bis, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els jutjats penals enjudiciaran les causes per delictes que la llei determine.

A fi de facilitar el coneixement dels assumptes instruïts pels jutjats de violència sobre la dona, i atenent el nombre d'assumptes existents, hauran d'especialitzar-se un o més jutjats en cada província, de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei.

Correspon així mateix als jutjats penals l'execució de les sentències dictades en causes per delictes greus o menys greus pels jutjats d'instrucció, el reconeixement i l'execució de les resolucions que imposen sancions pecuniàries transmeses per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, quan aquestes hagen de complir-se en territori espanyol, i els procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguen competents.»

Set. Es modifica l'apartat 3 de l'article 89 bis, que queda redactat de la manera següent:

«3. A la vila de Madrid, amb jurisdicció en tota Espanya, hi haurà un o més jutjats centrals penals que coneixeran, en els casos en què així ho establisquen les lleis processals, de les causes pels delictes a què es referix l'article 65 i dels altres assumptes que assenyalen les lleis.

Correspon així mateix als jutjats centrals penals l'execució de les sentències dictades en causes per delictes greus o menys greus pels jutjats centrals d'instrucció, i els procediments de decomís autònom pels delictes per al coneixement dels quals siguen competents.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència que a l'Estat atribueix en exclusiva l'article 149.1.6a de la Constitució Espanyola en matèria de legislació processal.

La disposició final primera es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'article 149.1.5a de la Constitució Espanyola en matèria d'administració de justícia.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2013/48/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013, sobre el dret a l'assistència de lletrat en els processos penals i en els procediments relatius a l'ordre de detenció europea, i sobre el dret a la informació a un tercer en el moment de la privació de llibertat i a comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als dos mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», a excepció dels apartats u, tres, quatre, cinc i sis de l'article únic, que ho faran l'1 de novembre de 2015.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen aquesta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 5 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY